

Flärdskrivaren

Archive for 29 februari, 2012

Bloggarkiv

Välj månad

Vad var det jag sa!

[29 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Nedtrappningen av helvetesmedicinen fortsätter. Doktors "Nej, du kan inte få tarminblommation eller andra magbesvär av Diklofenak som du påstår, ta nu fulldos Diklofenak mot smärtan", var jag ju nu tvungen att motbevisa (eftersom jag kan min Fass och har en tidigare erfarenhet). Halv dos av Diklofenak i tre dagar har nu åter gett mig tarminflammation. Det gör mig svag och matt, och det vill man inte erfara när man redan är märkt av sin ms.

I går ringde jag vårdcentralen. För jag måste få någon smärtlindring nu när jag trappar ner helvetesmedicineringen (epilepsimedicineringen) samtidigt som jag vet (och i dag fått bevisat) inte tål Diklofenak. Jag fick första bästa tid som fanns hos doktorn på vårdcentralen. Om fyra veckor. Tydligen till en doktor som ska vara smärtspecialist.

Hur jag ska gör nu vet jag inte riktigt. Kanske trappa upp helvetesmedicineringen (som jag inte heller tål) samt smörja med Voltaren (gel) som också är diklofenak men som inte ger mag-/tarmproblem. Voltaren är dyrt. En stor tub räcker en vecka och kostar 125 kronor. Ett överpris, helt klart. Hm... Jag har ju mina tabletter... kan jag inte krossa dem och blanda ut i hudlotion och smörja in min fagra lekamen med? Nä, kanske inte.

Tarminflammation är värre än att ha smärta eller använda sig av helvetesmedicinen. Tror jag. Jag har ju allt på en gång och vet inte riktigt vad jag ska välja. I en månad ska jag stå ut. Och det verkar bli minst en karensdag i mars också. Allt kostar! I pengar... min hälsa... mitt tålamod.

Category: [Blogg](#), [Hälsa- och sjukvård](#), [Hälsohistoria](#), [Kampen](#), [Medicinering](#), [Multipel skleros \(ms\)](#), [Vardagsblogg](#) /

Adminarea

- Administration
- Logga ut
- Inlägg via RSS
- Kommentarer via RSS
- WordPress.org

Lösenordsskyddad: Googlesökning

[28 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Det här inlägget är lösenordsskyddat. För att se det måste du ange ditt lösenord nedan:

Lösenord:

Category: [Lösenordsskyddat](#) /

En lag är inte allt

[28 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Riksdagsmajoritet för assisterad befruktning av ensamstående kvinnor. Då finner man i media ett uttalande, citat:

”

KD-Ledaren Göran Hägglund tycker inte om förslaget. -Alla barn har rätt till sina föräldrar. Det man nu är i färd med att göra är att skapa en lag som avskaffar vissa barns rätt till föräldrar, säger han till TT.

Ett fett underbetyg för alla ensamstående föräldrar. I vilket fall som helst är jag tveksam till själva förslaget i sig. Det är inte så att jag delar socialministerns värderingar (är man föräldralös om man bara har en förälder?), men jag vet hur hur vården segar och bortprioriterar samkönade par som vill en assisterad befruktning. Varför man väljer bort just samkönade par vet jag inte. Men kanske man skulle ta itu med det här problemet innan man inför ännu fler tandlösa lagar? Samtidigt kanske man ska passa på att genomföra lagen när det finns en majoritet. Men jag är kluven. Varför är barn en rättighet? Varför måste de vara ens biologiska? Det är inte kritiska frågor – det är av nyfikenhet från någon som inte planerar för att bli förälder. Samtidigt som jag inte skulle ha något emot att bli typ styvpappa.

Category: [Blogg](#), [Hälsa- och sjukvård](#), [Omvärldsbevakning](#) /

Droga mig!

[27 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Outhärdliga smärtor. Det får konsekvenser när jag trappar ut helevetesmedicineringen. Det enda positiva är att det känns som om jag vaknat upp ur en dimma. Men den återfunna smärtan får väl mig in i en annan dimma. I morgon är det jag som ringer vårdcentralen. Vad det nu ska vara bra för. Jag hamnar väl åter i moment 22 där de hänvisar till min specialistdoktor, som i sin tur hänvisar till vårdcentralen, som i sin tur hänvisar till jourläkarcentralen, som i sin tur hänvisar till sjukvårdsupplysningen, som i sin tur hänvisar till akutmottagningen, som i sin tur hänvisar till min specialistdoktor, som i sin tur hänvisar till vårdcentralen o.s.v. En upprepning av hur det var i somras och i höstas. Tjo?

Category: [Blogg](#), [Byråkrati](#), [Hälsa- och sjukvård](#), [Kampen](#), [Medicinering](#), [Multipel skleros \(ms\)](#) /

Lösenordsskyddad: Löning

[27 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / Ange ditt lösenord för att visa kommentarerna. / [Edit](#)

Det här inlägget är lösenordsskyddat. För att se det måste du ange ditt lösenord nedan:

Lösenord:

Category: [Blogg](#) /

Lösenordsskyddad: Eko

[26 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / Ange ditt lösenord för att visa kommentarerna. / [Edit](#)

Det här inlägget är lösenordsskyddat. För att se det måste du ange ditt lösenord nedan:

Lösenord:

Category: [Blogg](#) /

Rangordningen

[26 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

I min sammanställning av schlagereländet får låtarna betyg enligt nedan. Då har jag varit snäll och avrundat uppåt när jag delat ut minuspoäng eller halva poäng. Jag är nog på det hela ganska missnöjd med låtarna i år, även om där fanns tre (av 32!) låtar som får godkänt. Betyg 4 och 5 är godkänt. Betyg 3 betyder att jag inte bryr mig. Betyg 0-2 innebär att jag blir förolämpad och förbannad.

Schlagermassaker. Vad innebär det? Jo, jag är otroligt kritisk men menar väl. Jag önskar att man kunde höja nivån och kvaliteten på både låtar och artister. Så när jag "gnäller" så är det i välmening.

Betyg 5

Loreen – Euphoria

David Lindgren – Shout It Out

Betyg 4

Lisa Miskovsky – Why Start A Fire

Betyg 3

Sean Banan – Sean den förste Banan

Thorsten Flinck och Revolutionsorkestern – Jag reser mig igen

Betyg 2

Danny Saucedo – Amazing

Betyg 1

Afro-Dite – The Boy can Dance

Marie Serneholt – Salt and Pepper

Andreas Lundstedt – Aldrig, aldrig

Thomas Di Leva – Ge aldrig upp

Andreas Johnson – Lovelight

Betyg 0

Abalone Dots – På väg

The Moniker – I want to be Chirs Isaak

Dead by April – Mystery

Ulrik Munther – Soldiers

Top Cats – Baby Doll

Sonja Aldén – I din himmel

Timoteij – Stormande hav

Mimi Oh – Det går för långsamt

Youngblood – Youngblood

Maria BenHajji – I mina drömmar

Mattias Andréasson – Förlåt mig

Love Generation – Just A Little Bit

Carolina Wallin Pérez – Sanningen

Molly Sandén – Why Am I Crying

Björn Ranelid feat. Sara Li – Mirakel

Charlotte Perrelli – The Girl

OPA! – Allting blir bra igen

Dynazty – Land of Broken Dreams

Lotta Engberg och Christer Sjögren – Don't Let Me Down

Hanna Lindblad – Goosebumps

Axel Algmark – Kyss mig

Category: [Schlagermassaker](#) /

Schlagermassaker 4/2012

[26 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / [One comment](#) / [Edit](#)

Innan sändningen från Malmö, utfärdade hallåan "varning för ljuskänsliga" då det tydligen skulle blinka väldigt med ljus, laser och eld. Hon borde varnat för dålig smak vad gäller musik, sång och kläder. Men det kom aldrig någon sådan varning. Kanske det var underförstått...

Om jantorna till programledare har jag inte så mycket att säga, annat än de åter var tre för många. Vad det var med Bergström vet jag inte. Hon var forcerad på gränsen till manisk, väldigt speedad. Därför stakade hon sig konstant, vände på ord, tappade bort sig när hon läste innantill och följde inte manus (textningen av programmet stämde inte med det som sas). Men skit i det. Nu handlar det om väsentligheter – musiken:

1. Charlotte Perrelli – The Girl

Ju äldre man blir, desto mindre verkar man ha på sig. Märklig låt, men jag förväntar mig inget annat av Kempe. Det här var kvällens första Katy Perry-kopia. Nej, jag får inte kläm på det här. Svag låt som översköljdes av effekter. Väldigt tillgjort. Väldigt rosa. Och det var också kvällens första bidrag som skulle platsa som ett ledmotiv för en amerikansk tonårsfilm från 80-talet.

Betyg: 0.

Slutplacering: 5 av 8.

Snäppet bättre: Beyoncé feat. Jay-Z – Crazy In Love

2. OPA! – Allting blir bra igen

Rebetiko är något jag alltid haft svårt för. I mina öron blir det kaos, och när det nått min hjärna får jag impulsen av att skära upp mina handleder. I det här fallet var det dessutom på svenska. Det gick så långt att jag funderade på fosterfördrivning med hjälp av en strumpsticka. Okej, det var väl överdrivet, men jag blir både förtvivlad och förbannad när man betonar svenska ord utifrån musiktakt. Och nej, det här var ingen musikalisk glädjeyttring. Det var väldigt deprimerande. Och just i den här låten såg det enormt löjligt ut med instrument på scen när man vet att det är inspelat.

Betyg: -1.

Slutplacering: 8 av 8 – loser!

Snäppet bättre: Bela Lakatos & The Gypsy Youth Project – Muro Shavo Kiki

3. Dynazty – Land of Broken Dreams

Mespuddlar som försöker se tuffare ut än vad låten ger löfte om. Hårdrock ska inte ha tonartshöjning. Och hårdrocksvrål ska vara vrål, inte spricka till falsksång. Låten var urusel för att vara hårdrock. Det finns också grader i helvetet.

Betyg: -1.

Slutplacering: Andra chansen.

Snäppet bättre: Judas Priest – Breaking the Law

4. Lotta Engberg och Christer Sjögren – Don't Let Me Down

Omodern men rätt låt till fel artister och på fel språk. Låten hade kunnat moderniseras och fläskas till ordentligt med stråkar och med ett yngre par. Som remix på dansgolvet skulle den fungera. Under mina förutsättningar till förändringar. Det här kändes malplacerat trots att det var en klassisk schlager. Det blev också lite skrattretande när Lotta sjöng "little greyer" om Christer med sin hemmafärgning av hår. Det är så uppenbart och fult färgat till någon brundaskig nyans.

Betyg: 0.

Slutplacering: Andra chansen.

Snäppet bättre: Leilah Safka och Percy Sledge – Dock of the Bay

5. Hanna Lindblad – Goosebumps

Här kom andra ledmotivet till en tonårsfilm. Och både Hanna och låten försökte imitera Rihanna så gott de kunde. Det kunde de inte alls. Riktigt pinsamt. Kopieringen var så uppenbar att det var pinsamt.

Betyg: 0.

Slutplacering: 7 av 8.

Snäppet bättre: Rihanna – Where Have You Been

6. Axel Alqmark – Kyss mig

Lyteskomik med någon som verkade ha en neurologisk sjukdom. Stackato. Ryckiga armar och ben, men ändå osvängigt. Jag förstår Hellström-influenserna och det var verkligen så väldigt mycket bättre än Håkan Hellström. Vilket fortfarande gör att detta bara var bottenskrap från ett utedass.

Betyg: -1.

Slutplacering: 6 av 8.

Snäppet bättre: Eddie Meduza – Volvo

7. Lisa Miskovsky – Why Start A Fire

Finstämt. Låten hade vändningar som var överraskande väntade. Överraskande i schlagersammanhang. Väntade då det lät kvalitets-80-tal. Det här var njutbart. Det lät också väldigt mycket Kate Bush. På ett positivt sätt.

Betyg: 4.

Slutplacering: Globen – final.

Snäppet bättre: Kate Bush – Running Up That Hill

8. Danny Saucedo – Amazing

Kvällens andra Katy Perry-kopia. Låten påminde oförskämt mycket om Firework. Annars sjöng Danny väldigt svagt, bräckligt, tyst, skakigt och falskt. Han hoppade väl runt så mycket att han också emellanåt kom av sig textmäsigt. Nej, det här var bara en dålig kopia. Inget värdigt att skicka till Baku om nu någon inbillat sig det efter alla "positiva" skrivelser i media.

Betyg: 2.

Slutplacering: Globen – final.

Snäppet bättre: Katy Perry – Firework

Många av kvällens låtar var försök till att vara moderna och popiga. Platt fall. Det jag har så svårt för att förstå, är hur dåliga produktionerna av låtarna är. Vi har bra låtar och bra artister, men de verkar aldrig komma i närheten av melodifestivalen.

Jag kommer att titta på Andra chansen och på finalen. Men jag kommer inte att skriva något om det. Vi har nu hört alla 32 bidragen, därför finns inget mer att säga. Jag kan bara hoppas på att Loreen eller David Lindgren vinner finalen och får åka till Baku för Eurovision Song Contest.

(Spotify, men "snäppet bättre"-låtarna)

<http://open.spotify.com/user/jontasqbg/playlist/7q58fxH2j0d8NCj5dh11od>

Category: [Blogg](#), [Musik](#), [mvärldsbevakning](#), [Schlagermassaker](#), [Vardagsblogg](#) /

Pre

[25 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / [2 comments](#) / [Edit](#)

Med stor lättnad inser jag att det är sista delfinalen i kväll. Schlagereländet fortsätter i någon vecka till, men jag behöver bara genomlida åtta tävlande låtar till.

Sedan den 17 februari befinner jag mig i årstiden våren. Göteborg (inte omnejd) samt Skåne har nu kommit till den där jobbiga årstiden där allt är sunkigt. Inte förrän april/maj sätter växtligheten igång. Fram till dess är allt fult, grått och trist. Sommaren är grön, hösten gul/röd/orange, vinstern vit. Vårens färg är femhundra nyanser av brunt. Isande vindar och värmande sol, d.v.s. förkylningarnas tid. Och då härjar vinterkräksjuka och säsongsinfluensa som värst. Allt är bara fel och jag känner äckel. Kanske också därför det är tiden för melodifestivalen. Undrar vad jag ska känna äckel för i kväll?

Category: [Blogg](#), [Musik](#), [□mvärldsbevakning](#), [Vardagsblogg](#) /

Skillnad

[24 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Kanske jag inbillar mig. Jag måste inbilla mig. Det känns klarare i huvudet och min syn har normaliserats. Kan uttrappningen av epilepsimedicineringen (helvetesmedicinen) göra så mycket? Jag är bara på dag 2 där jag sänkt från 300 till 275 mg per dag. Men något känner jag ändå. En förbättring. Jag gillar mitt energiska jag. I dag har jag känt mig energisk.

Category: [Blogg](#), [Kampen](#), [Medicinering](#), [Multipel skleros \(ms\)](#), [Vardagsblogg](#) /

Lösenordsskyddad: Förtroendeingivande

[24 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Det här inlägget är lösenordsskyddat. För att se det måste du ange ditt lösenord nedan:

Lösenord:

Category: [Blogg](#) /

Duckar

[23 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / [3 comments](#) / [Edit](#)

Någon har i dag lämnat ut mitt namn och nummer till en journalist. Sânt tycker jag inte om. *arbetsrelaterat*

Category: [Blogg](#) /

Lite bättre, mycket sämre

[22 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / [2 comments](#) / [Edit](#)

Nu ska helvetesmedicineringen trappas ut till noll. Det betyder att jag under ytterligare 38 dagar måste proppa i mig tabletterna både morgon och kväll innan jag är fri.

Lika glad som jag är över att bli av med denna medicinering som gjort att jag mår så dåligt, är jag skräckslagen över vad jag ska ta som ersättningsmedicinering mot smärtan. Diklofenak i högdos, precis som i somras/höstas när jag hade inflammation i hälsenan. Samma Diklofenak som gjorde att jag fick en mag-/tarminflammation, där hemtjänst fick kolla med mig vid jämna mellanrum så jag inte tuppav hemma. Samma Diklofenak som fick mig att både söka läkare på vårdcentral och på akutmottagning vid mer än ett tillfälle.

Varför ska jag ta Diklofenak nu? 1. Det finns ingen annan "snäll" medicinering mot min smärta (que?!). 2. Doktorn har aldrig hört talas om att man kan få biverkning i form av tarminflammation av Diklofenak.

Dessutom, förutom högdos Diklofenak i tablettform, så ska jag använda Voltarengal. Som är exakt samma substans.

Jag vet inte hur jag ska göra. Jag känner mig något skärrad. Smärtan kommer att återkomma, plus att jag ska ta en annan medicin som jag inte heller den tål. Varför kan jag aldrig få rätt hjälp?

Category: [Kampen](#), [Medicinering](#), [Multipel skleros \(ms\)](#) /

Lösenordsskyddad: Test 3

[22 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / Ange ditt lösenord för att visa kommentarerna. / [Edit](#)

Det här inlägget är lösenordsskyddat. För att se det måste du ange ditt lösenord nedan:

Lösenord:

Category: [Blogg](#) /

Lösenordsskyddad: Visionär

[22 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / Ange ditt lösenord för att visa kommentarerna. / [Edit](#)

Det här inlägget är lösenordsskyddat. För att se det måste du ange ditt lösenord nedan:

Lösenord:

Category: [Blogg](#) /

Lösenordsskyddad: Hemligt värre

[21 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / Ange ditt lösenord för att visa kommentarerna. / [Edit](#)

Det här inlägget är lösenordsskyddat. För att se det måste du ange ditt lösenord nedan:

Lösenord:

Category: [Blogg](#) /

Försök till insikter

[21 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / [2 comments](#) / [Edit](#)

Mer än en person har nu sagt att jag enbart verkar leva för mitt jobb. Tja, kanske. Samtidigt som jag fullständigt kan släppa tanken på jobbet när jag är ledig, så ligger det något i det. Att jag inte har någon fritid. Min så kallade fritid betyder bara två saker. 1. Halvt medvetlös tittar jag väldigt mycket på dvd (tv har aldrig något bra ändå) för att distrahera mig från smärta och andra symtom. 2. Sova. Vilket innebär att jag är på jobbet 10 timmar, sover 5 timmar (max) och tittar på dvd 9 timmar per dygn. Vilket innebär att min enda egentliga aktiva tid på dygnet är när jag är på jobbet. Någon annan social kontakt orkar jag helt enkelt inte med (smärta/sömn). Jag hoppas det är

tillfälligt och att den här sjuårsperioden snart är över (att jag blir något mer aktiv på min fritid).

Jag ser till att fylla min arbetstid till bredden av innehåll. Jag måste ha stressen. Annars ledsnar jag och jag måste ha aktiviteten på jobbet för att inte bli passiv dygnets alla timmar. Vilket blir moment 22, för hur ska orka med att aktivera mig på fritiden när arbetet tar musten ur mig? Bra fråga. Finns inget svar.

Men det har blivit extremt mycket sista året vad gäller arbete. Många nya arbetsuppgifter. Mer fysisk aktivitet än vad jag någonsin varit med om. Mycket mer än då jag var frisk. Våldigt mycket mer än vad arbetskamraterna tvingas prestera en dag (ingen säger sig vara avundsjuk på mig). Och jag börjar känna att nog snart måste vara nog. För hur upplever jag egentligen mina arbetsdagar?

Jo, det känns lite som om jag var på resande fot, en globetrotter, kanske en musikartist på världsturné nonstop. Jag bara kastas hit och dit, vet knappt vart jag är, känner mig konstant jetlaggad. Jag har tappat kontrollen över mig själv. Någonstans känns det som om jag förlorat mig själv. Och vad gör jag då? Blir fackligt ombud ovanpå allting annat.

Ändå. Jag älskar den variation jag har i jobbet, de insikter jag får, det inflytande jag har, den sociala samvaro jag får, de nätverk jag bygger. Att ha mycket att göra ger också frihet. Jag tvingas prioritera vad jag för dagen ska fokusera på. Något blir då lidande, men det är mig det drabbar. Jag väljer själv. Nej, jag har ingen kontroll men jag har ett fritt val över det jag inte kan kontrollera.

Tar man nu bort något från mig, underlättar min arbetsbörda och vardag, så känner jag mig sysslös och genast är ledan där. Trots att jag har mer arbete än vad jag har arbetstimmar.

Ovan är något jag skulle behöva utforska. Varför har jag det så här? Vad kan jag göra? Vad ska jag göra? Vill jag göra något åt det?

Och kanske allt grundar sig en förflugen och ogenomtänkt kommentar jag fick för snart tio år sedan. "Du förstör arbetsplatsen med din närvaro och din ms". Kanske det är därför jag kämpar så hårt. Jag gör mig outhärlig. För att jag kan.

Category: [Kampen](#), [Multipel skleros \(ms\)](#), [Vardagsblogg](#) /

Visionär

[21 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Nu skrev jag ett inlägg igen som jag ångrade. Märkligt, jag verkar göra det varje gång jag skriver något om facket. Nåja. En sak kan jag åtminstone säga. Från och med i dag är jag officiellt fackligt ombud.

Category: [Blogg](#) /

Smörj

[20 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Är jag den enda existerande mannen som smörjer in mig med diverse salvor och krämer?

1. Handkräm.
2. Ansiktskräm.

3. Läppsalva.
4. Smärtstillande gel.
5. Kortisonsalva mot bältros.

Fick jag med allt nu? Allt ovan använder jag flera gånger dagligen. Jag är torr. Jag får (köld)eksem. □ch så vidare.

Ibland tror jag att andra ser på mig som en kärring.

1. Jag satt ensam på lunchen när kollega kom in och sa: "Här sitter du, men var är de andra bruttorna"?

2. Före detta kollega: "Jag hade besök av några kärringar hemma hos mig..." Jag inflikade: "□ch då kom du tänka på mig?".

Nej, jag har inget emot kvinnor. Men ibland känner jag mig osynlig som man. □ch det kanske inte underlättar av att jag smörjer mig så väldigt. Tydligt är det omanligt. Män ska se väderbitna ut, som om de hade psoriasis i hela ansiktet. Eller?

I vilket fall som helst så känner jag mig garvad.

Category: [Blogg](#), [Vardagsblogg](#) /

Kärlek på lasarett

[20 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Måndagar är inte roliga. Helvetesmedicineringen gör inget mot min smärta, utan gör mig bara extremt trött och groggy. □ch jag kan inte ta mina "vakenhets"-tabletter då det slår ut helvetesmedicineringen så att jag får ännu mera ont och blir ännu mera groggy. Jag har i en vecka väntat på att min doktor ska höra av sig. □h, vänta... Jag kom plötsligt på att jag hemifrån når intranätet och min doktors arbetsschema. Jo, doktorn var i tjänst både förra och denna vecka. Så varför kan inte människan höra av sig?! På jobbet ser man hur påverkad och dåligt jag mår av medicineringen som jag inte bara kan tvärsluta utan 1) nedtrappning, och 2) ersättningsmedicin.

□m jag har det så här en måndag... Gissa hur det hela accelererar under veckan!

När jag satt där halvt medvetslös vid min dator på jobbet, kände jag plötsligt en fysisk närvaro bakom mig. Jag sitter med ryggen mot dörren och ser aldrig vem som kommer, men jag brukar höra. Nu bara förnam jag en närvaro. Märkligt nog hade jag mina misstankar om vem det kunde vara. För jag har tänkt på henne i ett par veckor. □ch mycket riktigt - min arbetskamrat som gick i pension för sju år sedan! Lite puss och kram, lite "darling" hit och dit. Vi är gulligull med varandra trots att detta är första gången på sju år som vi setts.

□ch vid ett tillfälle stod ett helt gäng bakom mig när de brast ut i "Ja må han leva". Eftersom jag inte besökte jobbet när jag fyllde år i förra veckan, så blev jag uppvaktad i dag. Men en liten (å la mini) ros i kruka. Röda rosor. Förmodar att man med det vill säga att man inte bara vill gratulera mig till åldrandet, utan att de också älskar mig (röd ros, ni vet).

Vad mera? Jag slutförde en presentation jag påbörjade den 2/12. Som tar en dag att sammanställa. Tänk, det tog nästan tre månader. Så pressad är jag. När jag ska hålla min föreläsning? Tanken var i januari. □ch med tanke på hur mitt pressade schema ser ut så misstänker jag i slutet av augusti. Men jag har lovat mars. Vilket jag inte kan hålla. De närmaste 10 veckorna är jag uppbokad som kursledare i ett helt annat ämne.

Det värsta med att vara kursledare är att jag inte får tag i någon föreläsningssal. Antingen finns de inte, eller så är de uppbokade sedan länge. Därför är min plan att med bärbar dator och projekter kanske sitta i personalrum och föreläsa. Problemet är att jag inte har en bärbar dator på jobbet och att jag ingen får. Dock kom jag på att det finns en bärbar dator som inte används särskilt frekvent. Därför har jag nu "stulit" den. Som tack för att jag får ha den, så ser jag nu till att uppdatera den med senaste (och fungerande) versionerna av diverse program. För att även fortsättningsvis hålla den i trim. Men andra kan få låna datorn om de ber snällt. (Och jag vände ryggen till 5 minuter under eftermiddagen, och då försvann "min" dator. Vilket är en annan historia).

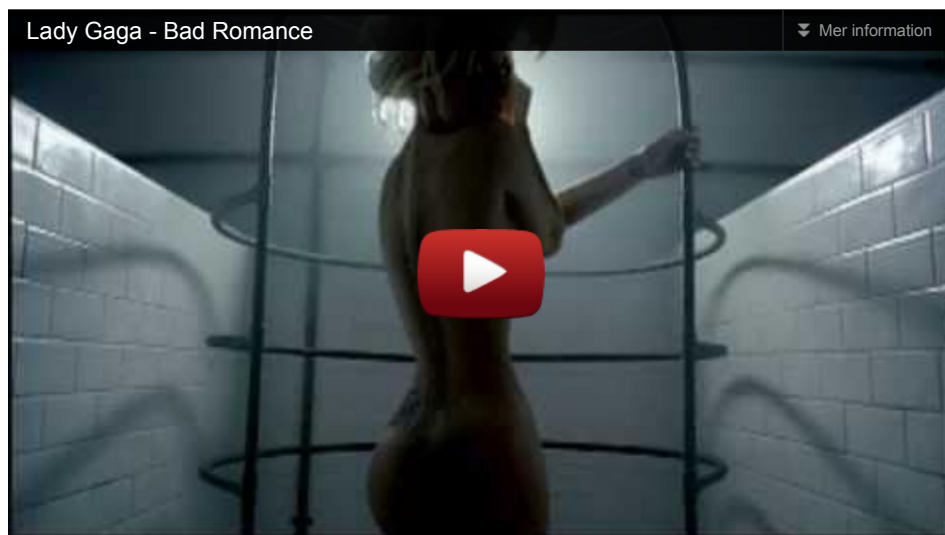
Det var längesedan jag skrev så här utförligt om min arbetsdag. Ändå har jag inget sagt. Jag måste ha en politikergen i mig.

Category: [Blogg](#), [Hälsa- och sjukvård](#), [Kampen](#), [Medicinering](#), [Multipel skleros \(ms\)](#), [Vardagsblogg](#) /

Söndagslåten

[19 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Fortfarande bäst!

Category: [Blogg](#), [Musik](#) /

Schlagermassaker 3/2012

[18 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / [2 comments](#) / [Edit](#)

Hur sänker man bäst en lördagskväll? Se schlagereländets deltävling 3 från Leksand. Så här tredje veckan är det svårt att känna sig motiverad att följa melodifestivalen, och det blev inte bättre med tanke på hur genomursla alla bidragen var. Jag orkar inte säga så mycket. Bara det nödvändiga.

Kläder: Artisterna hade valt samma färger som min blogg – rött, svart, mycket vitt, ännu mera grått.

Programledarna: Klädkontot har dragit i väg. Sarah i svart, Gina i säckväv. Helena hade man slagit ihjäl eller nåt, för hon var inte med. Där sparade de in på klädkontot.

Underhållning: Skämtar ni?! Jag menar – skämtade man? Någonsin? Var där något kul? Skulle det roliga vara att Jina och Sara sjöng en visa om att ingen kunde uttala deras namn? Alltså – Gina har ett talfel: Hon kan inte säga "med" utan säger "mäd" (inte "mä"). Sarah stakar sig på ord och artikulerar endast om hon läser innantill. Så det är nog de som i första hand ska lära sig prata och uttala.

1. Youngblood – Youngblood

Inte en ton rätt. Ingen av dem kan sjunga. De hade inte på scenen att göra. De skuttade och drog sig i snoppen, men så mycket mer hände inte. Sämsta bidrag Kempe någonsin skrivit. Upptempo.

Textrad: I wanna be your young blood, love.

Betyg: -1 (någon måste ju spräcka nollan).

Slutplacering: Andra chansen.

Lyssna istället på: Crazy frog – Axel F

2. Maria BenHajji – I mina drömmar

Sakig röst i de nedre registerna. Typisk pianoballad à la Polen un point.

Textrad: I mina drömmar når jag dig.

Betyg: 0.

Slutplacering: 8 av 8 – loser!

Lyssna istället på: Christina Aguilera – Hurt

3. Mattias Andréasson – Förlåt mig

Okej sång, dålig låt, värdelös vers med pratsång. Halvtempolåt.

Textrad: Så baby, förlåt mig. Baby, förlåt mig.

Betyg: 0.

Slutplacering: 5 av 8.

Lyssna istället på: Mike Posner – Cooler than me

4. Love Generation – Just A Little Bit

Alltså, var de inte fyra bruttot förra året? Skit samma. Samma sak säger jag om låten. Kanske det också var därför ingen av låtskrivarna var på plats? Detta var inget som någon vill stå för.

Textrad: Out of my mi ai ai ind.

Betyg: 0.

Slutplacering: 6 av 8.

Lyssna istället på: Bananarama – Venus

5. Carolina Wallin Pérez – Sanningen

Omöjligt att säga något. Halvskakigt. Halvtempo. Platt.

Textrad: Men allt fick sig ett sorgligt slut.

Betyg: 0.

Slutplacering: 7 av 8.

Lyssna istället på: Monica Zetterlund – Trubbel

6. Andreas Johnson – Lovelight

En typisk AJ-popdänga som doftar engelsk 90-talspop. Inget överraskande med andra ord. Annat än den högggravida körsångerskan.

Textrad: Making me irresistible.

Betyg: 1.

Slutplacering: Andra chansen.

Lyssna istället på: Pulp – Common people

7. Molly Sandén – Why Am I Crying

En riktigt bra ballad som jag irriterar mig på. Det långa pianointrot håller på fram till andra refrängen, förmodligen för att Molly ska få stajla och waila ostört. Det går väl så där.

Textrad: Love's so overrated.

Betyg: 0.

Slutplacering: Globen – final.

Lyssna istället på: Mariah Carey – Hero

8. Björn Ranelid feat. Sara Li – Mirakel

Efter 12 år i Göteborg brukar jag få höra att jag pratar en märklig skånska. Vad har Ranelid för ursäkt för sin P3-skånska? I vilket fall som helst kommer jag numera aldrig erkänna att jag är från Skåne. Man vill ju inte förknippas med ett vandrande malignt melanom som proklamerar om att kvinnan är första könet och att om kvinnan inte tar emot mannens säd under 60 år så dör mänskligheten ut. (Vilket är ett felaktigt påstående, men det är väl litterär frihet). Och låten i sig? Tja, det var house dance. Vill man dansa till detta får man ta mycket ecstasy.

Textrad: Ett mirakel som kallas kärleken.

Betyg: -1.

Slutplacering: Globen – final.

Lyssna istället på: Quindon Tarver (Baz Luhrmann) - Everybody's Free (To Wear Sunscreen)

Mina förslag på låtar man istället ska lyssna på, som är bättre än låtarna från schlagereländet:

(Spotify)

<http://open.spotify.com/user/jontasgbg/playlist/6KQrwFVqth1HIOs9ET7k8x>

Category: [Blogg](#), [Musik](#), [Omvärldsbevakning](#), [Schlagermassaker](#), [Vardagsblogg](#) /

Flärdtjänsten - är det jag eller bilen som är försvunnen?

[17 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / [One comment](#) / [Edit](#)

56. Det är antalet gratulationer jag fick i går på Facebook. 42. Det är antalet år jag nu fyllde.

Veckan har inte stannat upp bara för att jag fyllt år. Jag går på som vanligt, men tog i dag itu med något jag planerat göra "någon annan dag" de senaste 14 månaderna. Jag ringde flärdtjänsten för att ändra [några fel](#) som gjort att jag får sitta i timmar i telefonkö varje dag för att beställa mina resor. Nu är jag lovad att åter kunna boka resor via nätet, men jag är skeptisk. Jag får väl göra ett försök. Och så ändrade vi en hel del andra saker när jag ändå fick tag i "rätt" person. Som detta att chaufförerna inte hittar till en utav mina arbetsplatser:

För fyra år sedan bytte en gata gatadress och numrering. Från A-vägen 19 till B-vägen 14. Chaufförerna har ingen lokalkännedom utan förlitar sig till GPS som de inte uppdaterat sedan innan gatan ändrades för fyra år sedan. De hittar B-vägen med GPS, men problemet är att 14 ligger på en annan sträcka än B-vägen 1-4. De kör till B-vägen 1-4 istället för B-vägen 14 och det är rent geografiskt inte ens i närheten av vartannat. Men om man i GPS skriver in A-vägen 19 (som inte längre existerar sedan fyra år) så kommer man rätt – man kommer till B-vägen 14. Visst låter det krångligt? Det jag ordnat med i dag är att det i körbeställningen till chauffören ska stå att jag ska hämtas på "B-vägen 14 (tidigare A-vägen 19)", men kanske inte heller det hjälper. Det kräver att en chaufför ska kunna läsa och förstå innebörden av text. Därför finns numera också mitt mobilnummer med i körordern.

Och efter att ha fixat till adressen blev jag 20 minuter senare hämtad på denna problematiska adress. Var tanken. Tio minuter efter utsatt tid fick jag ringa och efterlysa bilen. "Den är nästan framme, avvakta. Det är Taxi 111 som kommer". Ingen bil kom. Efter ytterligare 20 minuter ringde jag. "Den hittar inte – vad har du för mobilnummer så att chauffören kan ringa dig"? Och jag väntade. Ingen chaufför ringde. Ingen bil kom. Jo, fem minuter senare kom Taxi 222. Som nu hade fått min körorder. Första bilen "bommade" väl mig som vanligt med motiveringen "han var inte på den adressen". Vilket de har som standardsvar när de inte hittar adressen.

Nästa veckas flärdtjänst kommer att bli spännande. Och frustrerande. Jag. Ska. Ha. Rätt!

Category: [Byråkrati](#), [Kampen](#), [Vardagsblogg](#) /

Status qu

[16 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

För cirka ett år sedan besiktigades min lägenhet, liksom alla lägenheter som ägs av min hyresvärd. Syftet var att "uppgradera" alla bostäder till samma standard eftersom vi i framtiden själva ska få bestämma över renoveringspengarna. Samtidigt ska alla hyror sänkas och ändå förväntas bostadsföretaget på detta sätt spara pengar. Vid min besiktning dömdes alla golv ut då mattorna är trasiga efter 30 år.

Men si, nu blir det inte så här. Min lägenhet blir sunkigare och sunkigare, och jag hade ovan som något att längta efter (snarare trånande). Varför det inte blir av? Hyresgästföreningen lade in sitt veto. Denna ogina och tvära surkart till intresseförening har alltför mycket att säga till om. Det märker jag på min utemiljö som också blivit ett helvete sedan de fick ensam bestämmanderätt över utformning. Självt gick jag ur föreningen för många år sedan. Det är inbördes beundran där medlemmar inte har något att säga till om. Påminner lite om bostadsrättsstyrelserna.

Mina värdelösa golv? När de ska bytas ut? Tja, om 21 år. Det har ingen betydelse att de är som de är. Tillverkaren har garanterat en livslängd på 50 år för dessa hemska golv.

Category: [Byråkrati](#), [Vardagsblogg](#) /

Cykler

[16 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

En helt vanlig och normal dag har det varit. Jobbade förmiddag, tog flexledigt under eftermiddagen eftersom min kökskran börjat läcka och hantverkare skulle laga den. Ja, det var nog allt. Så mycket mer händelserikt blir det inte. Jo, förresten – jag ändrade de där två siffrorna till vänster, ovanför fotot av mig. Det mesta upprepar sig varje år. Och i morgon är det arbete igen. Det mesta upprepar sig varje dag.

Category: [Vardagsblogg](#) /

Min blö ggs stö ra dag

[15 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / [One comment](#) / [Edit](#)

Det skrämmer mig lite att bloggen i dag fyller tonåring. Tretton år! Tiden går fort. Men jag är ganska missnöjd med min tonåring. Den är sur, vresig, grinig och trött – helt klart ett inträdande av pubertet. Jag minns med vilken glädje den kom in i mitt liv och hur glad, sprallig och nyfiken den var första åren. Nåja. Om några år är vi nog kompisar med varandra igen.

Category: [Blogg](#) /

Självbedrägelsens liv

[14 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Nä, jag skiter i att skriva om SJ och Loket. Bäst att säga det direkt så ingen blir upphetsad.

Nu är jag uppbokad alla dagar fram till sommarsemestern. Jag har dessutom blivit uppmanad att skriva ner när jag tror att jag vill ha semester i sommar. Det är så svårt att så långt innan ha önskemål. Särskilt när jag bara ser en vägg framför mig som blockerar sommaren totalt. I går skrev jag om alla utbildningar jag ska hålla. Surprise! I dag fick jag veta att jag ska hålla ännu fler utbildningar. Innan sommaren. Det innebär att jag ska utbilda all min arbetstid under två månader och jag vet inte riktigt hur jag ska lägga upp det hela. För att hålla mig hel. 1. Jag får sätta gränser (inom ramarna som givits mig). 2. Jag får inte göra något annat utöver att utbilda (inte sköta mitt övriga jobb).

Men egentligen är det alltför sent. Jag har redan tagit på mig andra uppdrag som jag måste fullfölja. Innan jag fick veta utbildningsinsatsens omfattning och pressade tidschema.

Jag får nog säga att man inte är särskilt snäll mot mig. Mina protester hjälper inte. Att jag är så utsatt beror säkert på att min position skjutits fram något. Det enda positiva jag har med mig är att jag kan berätta fritt om i stort sett allt utan alltför mycket förstudier. Intalar jag mig...

Category: [Kampen](#), [Vardagsblogg](#) /

Farliga tankar

[13 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Självklart vet jag att ingen är intresserad av att läsa om jag skriver något om mitt jobb och hur mycket jag har att göra. Och att det kan uppfattas som skryt. Men det är knappast skryt när jag beskriver belastningen som påverkar min ms negativt. Ändå tänkte jag återge en sak som nästan fick mig att bryta ihop av mental stress i dag.

En kollega jag inte träffar så ofta och inte har så mycket kontakt med, kommenterade hur obegripligt det var att jag aldrig är tillgänglig på telefon. För hur mycket kan jag egentligen ha att göra?! Förutom att jag då berättade om mitt arbete, så räknade jag också upp alla utbildningar jag ger:

1. Utbildar användare A i datasystem A1.
2. Utbildar användare B i datasystem A2.
3. Utbildar användare C i datasystem A3.
4. Utbildar användare D i datasystem A4.
5. Utbildar användare E i datasystem A5.
6. Ska utbilda användare G i datasystem B1.
7. Ska utbilda användare H i datasystem C1.
8. Ska utbilda användare I i datasystem D1.
9. Ska utbilda användare J i datasystem E1.
10. Ska utbilda användare K i datasystem E2.
11. Ska utbilda användare L i datasystem E3.
12. Ska utbilda användare M i datasystem E4.

Ovan kan te sig lite kryptiskt, men gemensamt är att jag ger dessa utbildningarna på arbetstid under 2012. Till detta utbildar jag anpassat efter behov enskild användare. Och så utbildar jag kollegor i A-rbetssätt XX varje månad. Samt att jag bjuds in som föreläsare kring A-rbetssätt XX – just nu har man bokat in mig för tre tillfällen under våren. Som inte detta vore nog så är jag också ordförande i en arbetsgrupp som handlar om A-rbetssätt XX. Ändå har jag ännu inte nämnt något om de tre olika möten jag har varje månad där jag är representant från mitt arbetsområde. Plus alla andra möten jag ständigt blir kallad till. Eller de utbildningar jag själv ska gå som deltagare.

Bortser man från ovan så har jag ett heltidsjobb också som ska skötas. Men jag jobbar bara 30 timmar per vecka. Det är bara min hjärna som aldrig får slappna av.

Vadå stressad av tanken?

Category: [Vardagsblogg](#) /

Och i övermorgon: Lokets inverkan på Bingoletto

[13 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

En kedja av inlägg. Först skrev jag om schlagerelandet. Därefter om en äkta sångerskas hädangång. Nu över till **knark**! Ser ni vilka mjuka övergångar jag gör?

Jag drömmer om cannabis. Det är nog det jag önskar mig mest just nu. Kanske amfetamin också, men jag vet inte om de går så bra ihop. Medicinsk cannabis mot ms-smärta och medicinskt amfetamin mot trötthet. De mediciner jag har i dag hjälper inte som avsett mot smärta och trötthet. Så frågan är om nästa steg är lite tyngre saker?

Frågan är om jag kan få med min läkare på tåget (ska jag skriva om SJ i morgon?). Tveksamt. Min erfarenhet är att man ska plågas och acceptera att ms ger svåra symtom som man inte vill behandla av för mig okänd anledning.

Det är just nu väldigt plågsamt rent fysiskt. □tt arbeta innebär att utsätta sig ännu mer för symtom, d.v.s. jag märker av symtomen mer när jag aldrig får vila.

Nuvarande besvär med ms:

- Smärta, smärta, smärta – sedan juni 2011.

Nuvarande besvär av medicinering mot smärtan:

- Varje morgon och varje kväll: Känsla av att vara bakfull, lummig, väck.
- Varje morgon och varje kväll: Svår yrsel.
- Varje morgon och varje kväll: Frossa.
- Dimsyn, kan inte fokusera blicken, dubbelseende och ögonskakningar.
- Extrem trötthet och utmattnings (svimfärdig).
- Medicineringen mot trötthet (som jag behöver för att ta mig ur sängen alls om dagarna) slår ut den smärtstillande effekten av smärtmedicineringen.

Visst är det märkligt att jag överväger narkotiska läkemedel? Nej, kanske inte. Jag är ute efter effekter, som smärtlindring. Jag vill fungera. Jag vill börja träna upp min fysik. Inget är så paralyserande som smärta. □tt aldrig kunna undfly den. Eller läkemedelsbiverkningarna.

Jaha? Vad det är för typ av smärta? Vad det är som gör mig så gnällig? Förmodligen mer neuralgisk än neurogen (äh, ni får googla). Både svårt molande och (kniv) huggande. I/under huden på platsen där levern sitter (och där jag är opererad för drygt 15 år sedan, så det är nervtrådarna runt operationssnittet som smärta). Vad det är för medicin mot smärta jag tar? Inte är det □lvedon precis. Det är epilepsimedicinering som ska döva och dämpa hjärnsignalerna som upplever smärtan. Så därför – ge mig knark nu!

Category: [Hälso- och sjukvård](#), [Hälsohistoria](#), [Kampen](#), [Medicinering](#), [Multipel skleros \(ms\)](#), [Vardagsblogg](#) /

Dagen efter

[12 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Det känns lite konstigt med gårdagens slagtermassaker med tanke på [dagens nyhet](#).

Category: [Musik](#), [Omvärldsbevakning](#) /

Schlagermassaker 2/2012

[11 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Så var det då dags för schlagerlandet att besudla Scandinavium i Göteborg. Med tanke på att jag bara hade 2,9 km dit hemifrån, så kunde jag teoretiskt sett ha varit på plats. Men jag vågar inte. Tror inte jag är populär i schlagervärlden med tanke på att jag för fjortonde året skriver en schlagermassaker. Och jag är inte snäll. Med ärlighet och uppriktighet kan man snabbt hamna på akutintaget.

Gråterskan var borta ur programledartrion och plötsligt var tv-licensen nästan åter befogad. Lite filmade inslag med Bergström fanns med och jag förstår fortfarande inte vad det har med melodifestivalen att göra. Ni vet, tv-soffan där Bergströms karaktärer ska återspegla vad som händer hemma hos folk eller nåt.

Inledningen var överflödig. Sarah och Gina och några killar som sjöng gamla Backstreet Boys-låtar för att inte vara så kärringlika efter förra veckans tantchock, eller hur det nu var. Själv tänkte jag mest på klädkontot. Den där jätteguldklänningen som Sarah hade förra veckan måste ha imploderat SVT:s klädkonto, för nu fick de bära manskädrer. Men ganska snart byttes det ut mot att de hittat en brudklänning till Gina och en begravningsdräkt till Sarah. Spets och krås, förmodligen något man hittat i SVT:s klädarkiv och därmed inte kostat något.

Ska jag säga något om att Sarah dansade och skuttade? Jag har här gått och trott att hon varit stelopererad, men så var inte fallet.

1. Ulrik Munther – Soldiers

Upp på scen kom ☐bbe från Madicken. Med gitarr och munspel. Jag tänkte också "åh, Finland 2011". Japp, det påminde mycket om Paradise Oskars Da Da Dam. Dock utan charm. Låten minns jag inte längre, bara att det var en typisk P3-låt (om nu P3 är

vad P3 en gång var, jag lyssnar inte på SR). Texten var väldigt lärorik; soldater blöder. Men jag tror det var en kärlekssång.

Betyg: 0 av 5.

Slutplacering: Globen – final.

2. Top Cats – Baby Doll

Ännu mera trash! Åtminstone klädmässigt. T-shirt, jeans, flannelskjorta. Ingen stil alls! Jag saknar tiden då artister klädde upp sig och inte såg ut som nerknarkade uteliggare. Och inte blev det bättre av att de spelade rockabilly. En musikstil jag inte gillar och som inte är särskilt modern. Det jag kan säga om låten i sig, är att den var mer Chris Isaak än låten som the Moniker framförde förra veckan. Något jag också reagerade på var att man sjöng typ "seven to heaven". Visst, det heter sjunde himlen på svenska, men på engelska tror jag att det heter "nine to heaven". Åtminstone har jag lärt mig det, och enligt Google är det vanligare med "nine". Det är en bedrift att göra svengelska på engelska. Ja, det var väl det mest intressanta med det här bidraget.

Betyg: 0 av 5.

Slutplacering: Andra chansen.

3. Sonja Aldén – I din himmel

En slätstruken Svensktoppen-ballad. Så slätstruken att de fick ta till alla effekter de kunde uppbära. Rök, fläkt (som blåste bort all den effektfulla röken), klännig som virvlade i blåsten, en bro att stå på. Nej, det hjälpte inte låten. Sonja sjunger dock bättre nu jämfört med för ett par år sedan. Men det här var bara väldigt tråkigt och enormt tråkigt, kanske rent av skittråkigt.

Betyg: 0 av 5.

Slutplacering: 6 av 8.

4. Andreas Lundstedt – Aldrig, aldrig

Lite stil, lite klass! Guldkavaj. Väldigt snyggt även om jag störde mig lite på att Andreas var orakad. Med en sådan utstyrsel borde man se lite fräschare ut. Snyggt med dansare som också var lite upklädda. Men! En tråklåt. Det lät väldigt fel med svensk text och låten räddades minimalt med en tonartshöjning. Den svenska låttexten gjorde att nivån på något sätt sänktes på låten, som mycket väl skulle fungerat som en cazarlåt på engelska. Och om den varit något mer snärtig. Låten skulle behövt tuffa till sig. Att Andreas kan sjunga hjälpte inte. Och texten var verkligen märklig. Något om att inte längre älska eller hata i förhållandet (som tagit slut?) då man inte längre orkade bry sig. Nå, jag orkade inte heller bry mig.

Betyg: ½ av 5.

Slutplacering: 7 av 8.

5. Timoteij – Stormande hav

Illtså, vänta nu lite! Såg jag inte tre taniga tjejer förra veckan i form av Balone Dots? Är det samma blonda taniga tjejer som nu ynglat av sig och blivit fyra? Vad är det egentligen med taniga blonda tjejer och instrument? Flöjt, dragspel och så vidare. Så taniga att de bara kan väsa fram någon obegriplig text med sina små flickröster. Vadå "stå i ett stormade och virvlande hav"? Orkar inte...

Betyg: 0 av 5.

Slutplacering: Andra chansen.

6. David Lindgren – Shout It Out

Plötsligt vaknade jag! Och för första gången på X antal år så ringde jag och röstade! Stilpoäng: 10 av 10. Riktigt snyggt att dansa i kostym (i motsats till Sean Banan förra veckan som dansade i något streetmode). Det här påminde om en David Guetta-dänga. En riktig sommardanshit! (-hit, inte -shit). Väldigt kvalitativt nummer! Och bra röst. Riktig Saade-dans, men med fitness. Jag är lyrisk.

Betyg: 4½ av 5.

Slutplacering: Globen – final.

7. Mimi Oh – Det går för långsamt

Japp, 3 minuter kan gå väldigt långsamt. En plåga var det! 80-talspop utan känsla av 80-tal eller pop. Skakig röst som skakade ännu mer när hon rörde på sig.

Betyg: 0 av 5.

Slutplacering: 8 av 8 – loser!

8. Thomas Di Leva – Ge aldrig upp

Nja. En Di Leva-låt där Di Leva är Di Leva. Hög närvaro, kanske inte den bästa låt han gjort. Hade man tagit bort all sång hade där kvar varit... öh, Coldplay? Plötsligt lät det riktigt bra, om man tog bort sången som bland annat innehåll den mystiska textraden "Ge aldrig upp för blommorna ler".

Betyg: 1 av 5.

Slutplacering: 5 av 8.

Övrigt:

- Det finns inte så mycket att säga. Samma tråkupplägg som förra veckan, men utan skandaler (som stjärtklapp).
- Publiken jublade väldigt varje gång David Lindgrens namn sades, vilket glädde mig. ☐tt han då såg så oerhört förvånad och glad ut.
- Klädmässigt tyckte jag att männen hade bästa stilen, åtminstone ☐ndreas och David. Uppklätt. De andra männen var sjaskiga och kvinnornas kläder var... inte glammiga åtminstone. Mycket kortkort och trashigt.
- Tredje chansen, en bra mellanakt med ☐nnielas Elektrisk. Bra då Jessica Folcker plötsligt dök upp som sångerska. Jag saknar Folcker.
- Okej, jag orkade inte vara elak i dag. Dagens startfält undkommer mig genom att bara vara mesiga.

Nu har hälften av årets bidrag framförts. ☐v hittills 16 låtar så är där bara två som är något att ha. Bådar inte gott inför resterande låtar. Vad tusan är det vi kommer att sända till Baku? Knappast någon av mina favoriter. Svenska folket har alltid haft dålig musikmak.

Category: [Musik](#), [Omvärldsbevakning](#), [Schlagermassaker](#), [Vardagslogg](#) /

Ångestframkallande

[10 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Vikten är jobbig nu. Hela 5 kg har lagts till det senaste året, förmodligen p.g.a. att jag inte äter. Normalt. Sedan jag inte längre kan gå till affären själv, så har det blivit

nödlösningar som inte riktigt är det jag föredrar i min kost. För lite grönsaker och frukt. För mycket vitt bröd/pasta/ris. Färdigrätter/helfabrikat. Förhoppningsvis kan jag snart handla själv igen. Och kanske jag då också har orken att tillaga min egen mat. Det är jobbigt att stå i köket, eller för den delen sitta.

Ovan gör mig deprimerad. Så pass att jag undviker att äta alls. Nej, man går inte ner i vikt då, man förbränner inget, kroppen tolkar det som svält. Samtidigt så kan jag rent fysiskt knappt äta något. Ett av ms-symtomen är att jag inte kan svälja då den reflexen inte finns. Alltså sätter jag allt i halsen, inklusive dryck som inte vill rinnan genom matstrupen. Det blir dessutom värre om jag tänker på det eller utsätts för stress. Stress för mig är ljud- och synintryck. När jag jobbar så försöker jag numera att sitta på mitt rum när det är matrast. Hemma är det otäckt att vara själv när något sätter sig i halsen.

Efter att ha jobbat "heltid" nu i två månader så känner jag hur det blir mer och mer på jobbet. Jag får fler och fler uppdrag och det handlar inte om att säga "ja" eller "nej", de bara landar på mig ändå utan möjlighet att påverka. Därför har jag nu varit sjukskriven i två dagar. Det blev för mycket. Jag fick ännu fler stressrelaterade symtom som är svåra att urskilja. Är det ms? Är det stress? Är det mina läkemedel? Kombinationen, vill jag påstå. Vad nästa steg blir vet jag inte. Jag vilar och märker att många symtom då försvinner. Återkommer de på måndag? Jag vet inte vad jag i realiteten kan göra för att påverka min situation.

Category: [Kampen](#), [Multipel skleros \(ms\)](#), [Vardagsblogg](#) /

Tiden går

[9 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

I helgen som var, fick jag en fin tulpanbukett. Denna hade jag tänkt föreviga på bild. Något säger mig nu att det är försent.

Category: [Blogg](#) /

Existens

[8 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Flärdtjänsten är märklig. Som alltid. Ständigt nya problem uppstår och jag vet inte riktigt varför. Det jag märkt senaste månaden är att nästan alla som svarar i bokningstelefonen bytts ut.

I går bokade jag dagens arbetsresa till annan kommun (inte mitt ordinarie arbete). En adress jag åkt till några gånger förra året utan problem.

- Jag vill boka arbetsresa till *Adress A*.

- Den adressen finns inte i vårt datasystem, kan du tänka dig någon annan adress?

Bara det är en märkligt fråga. Varför vill jag åka till en annan adress än den jag angett? Och varför finns plötsligt inte en adress jag tidigare åkt till och som jag vet existerar och som fanns i systemet förra året?

- Okej, *Adress B* går också, det är granndörren.

- Då bokar jag *Adress B* och skriver också in att du egentligen vill till *Adress A*, så chauffören vet var du ska gå av.

Hur det gick? Chaufförens uppgift när jag kollade i dag: Lämnas *Adress B* vid *Ingång 7*.

Chaufförens reaktion: – Var ligger *Adress B*? GPS tar inte adressen.

Jag kunde dock ge guidad tur, men absolut ingenting stämde.

I kväll har jag fått boka om arbetsresa för i morgon, ett möte blev inställt och jag ska till mitt ordinarie jobb. Alltså ringde jag flärdtjänsten igen:

- Jag behöver boka om morgondagens arbetsresa till *Adress G*.

- *Adress H* känner jag till. Ligger *Adress G* i närheten?

- Ja, det är granndörren.

- Då bokar jag in *Adress H*...

- Öh, varför?

- *Adress G* existerar inte.

- *Adress G* har jag åkt till dagligen i fem år då jag jobbar där! Hur kan adressen inte finnas?!

- Oj, du har rätt. *Adress G* gick ju att skriva in i systemet! Så bra! Haha! Men arbetsresa? Är det inte sjukresa?

- Nej, JAG ARBETAR DÄR! *tuggar fradga*

Det är så tröttsamt. Så gott som dagligen får jag försvara mitt flärdtjänstbevis som jag fått p.g.a. sjukdom. De kan inte förstå att någon med sjukdom kan 1) arbeta, inom 2) sjukvården.

Hade det varit sjukresa hade jag knappast ringt till kommunens flärdtjänst, utan ringt regionens (landstingets) sjukresebeställning i Moldavien. Och någonstans borde "arbetsresa" indikera att jag ARBETAR!

Jag tycker mig vara berättigad till att vara på dåligt humör. Inte enbart för allt ovan, utan även för att ingen kommit ihåg min namnsdag. Och att jag på utbildningen i jobbet i dag ignorerades av cirka 20 "kamrater" (är jag så jobbig?). Samt att hämdtjänsten var försenad i eftermiddag. Plus att jag mått väldigt dåligt i dag av

okänd anledning (helvetesmedicinen? infektion i kroppen? för mycket arbete/för lite vila?).

Varför ligger helgen alltid så avlägset i fjärran?

Dagens positiva nyhet: Jag blev glad när jag såg att Missy Elliott äntligen ska släppa sin nya skiva till sommaren. Har saknat henne...

Category: [Byråkrati](#), [Kampen](#), [Vardagsblogg](#) /

Och h_ulv_u veck_un h_ur inte gått

[7 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Inte nog med att man flyger och far i jobbet, utan man får hemläxa också! Tja, hellre det än bakläxa. Jag hade förväntat mig en lugn och fin kväll i hemmets lugna vrå, och det får jag väl på sitt sätt, men jag måste läsa en hög med papper (70 sidor) inför en utbildning jag ska gå i morgon. Samt att jag måste renskriva anteckningar (7 sidor) från en annan utbildning jag gick i dag, innan jag glömmmer vad jag egentligen skrev. Mina anteckningar är knappt läsbara, så jag behöver också förlita mig till minnet.

Jag är så trött.

Category: [Vardagsblogg](#) /

Inte en lugn stund

[6 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Varför måste varje ny arbetsvecka börja med en rivstart? Vecka efter vecka. Finns där ingen lag som säger att man ska mjukstarta efter en ledig långhelg?

Försöker jag blicka över veckan som kommer blir jag bara stressad. Dagen som varit är veckans enda arbetsdag där jag vistats på mitt arbetsrum. I morgon ska jag till Byggnad A där jag ska utbilda/utbildas (ännu lite oklart, jag kan improvisera). På onsdag ska jag till Byggnad B i annan kommun (obligatorisk föreläsning, eller om det är en utbildning). På torsdag ska jag till Byggnad C i annan kommun (veckomöte). På fredag ska jag till Byggnad D (grupparbete).

Sedan den 20 december har jag ett pågående ärende som ligger hos HelpDesk, där man först måste ringa och kolla med mig. De får aldrig tag i mig. Konstigt? Den enda dag per vecka då jag råkar vara på mitt arbetsrum ringer det konstant (liksom att min besöksstol är konstant ockuperad), men ingen HelpDesk.

Men det är ett allmänt klagmål – man får aldrig tag i mig. Varför inte mejla mig? Jag svarar även nattetid på mejl.

Jag är enormt stressad och i dag fick jag också nervösa ryckningar i ena ögat. Ännu en arbetsuppgift ska läggas på mig utöver det jag redan gör. Tjohoo?

Det jag hann i dag – att få iväg en egenremiss till smärtkliniken då jag börjar tröttna på smärtan och bristande engagemang från sjukvårdens sida. Eller kastar jag glas i stenhus nu?

Övrigt: Ringde flärdtjänsten och ville boka bil.

- Jag vill bli hämtad 6.50.

- Finns ingen bil, du kan bli hämtad 7.10.
- Nej, då ska jag vara på jobbet. Ska vara framme senast 7.15.
- Ja, det var problematiskt. Kan du tänka dig att bli hämtad 6.50?

Vad svarar man på det?

Category: [Blogg](#), [Byråkrati](#), [Hälsa- och sjukvård](#), [Kampen](#), [Medicinering](#), [Multipel skleros \(ms\)](#), [Vardagsblogg](#) /

Super

[6 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / [4 comments](#) / [Edit](#)

Content deleted.

This video is no longer available because it has been deleted.

[21225214](#) by [YardieGoals](#)

Finns en risk att upphovsrätten plötsligt tar bort ovan.

Uppdaterat: Och där försvann länkningen till Madonnas främträdande på Superbowl i natt. Profssigt, som vanligt. Dock ingen klassiker (tänker MTV, Vouge).

Category: [Blogg](#), [Musik](#) /

Schlagermassaker 1/2012

[5 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / [5 comments](#) / [Edit](#)

Eftersom jag tar mitt uppdrag som schlagermassakör på blodigt allvar, så var jag tvungen att se om gårdagens melodifestival. Det är nämligen svårt att massakera något som redan är dött. Men jag gjorde en ansträngning för att finna några som helst livstecken att dyka ner på. Detta kom jag fram till:

Vem är Nils Sahlin och varför ska han krya på sig? En banderoll i publikvimlet. Nä, förresten. Jag vill inte veta.

Melodifestivalens deltävling 1 i Växjö började svulstigt med domedagskör. Där förväntade jag mig i min enfald att festen skulle komma igång, men istället stod där plötsligt tre kärringar i variande åldrar på scen. Sarah Dawn Finer hade en **jätte**guldpaljettklänning. Där började klädkontot tryta, och Helena Bergström fick bara en halv guldpaljettklänning (toppen, resten svart tyg). Stackars Gina Tricot Dirawi fick bara en enkel svart klänning. Man såg genast vem som var divan i samligen. Att SVT är fattigt förstod man också av att det aldrig blev något klädbyte för programledarna.

Det som också var lite jobbigt med hela tillställningen var hur artisterna presenterades. Först sa någon av programledarna något om artisten och låten. Sedan

fick artisten svassa på en catwalk genom publikhavet för att nå scenen. Under tiden berättade en speakerröst något om artisten och låten (wow, déjà vu!). Därefter visade man en inspelning av artisten i ett svartvitt inslag där de antingen var tysta och stirrande, eller vrålade eller mumlade. Nu kunde äntligen bidraget framföras!

1. Sean Banan – Se den förste Banan

Peta näsa, skaka rumpa. Är där så mycket mer att säga? Lätttexten hade sina poänger och musiken var pigg (säger även pensionärer om *valfri låt* med Frälsningsarmén). Hur som helst så är detta en låt som fungerar trots pratsång varvat med falsksång. Sean Banan har glimten i ögat men det är lite tröttsamt med förortsstreatutklädseln. Och kanske framförandet också hade vunnit på att inte ha med plastgranar som kastades fram och tillbaka även om det var för att illustrera lätttexten.

Betyg: 3 v 5.

Slutplacering: Andrahansen.

2. Abalone Dots – På väg

Nu kom tre bruttor till, och det var inte programledarna. Tre taniga och bleka flickor som spelade på nyckelharpa, kontrabas och banjo. Redan där vill man ju bara backa, eller slänga ut tv:n genom fönstret (jag behöver en ursäkt för att kunna köpa ny tv). Stämsången var okej men texten var urfånig om att "lämna, aldrig kunna gå tillbaka". Tjejerna sjöng i moll men låten varierade både mellan moll och dur. Tack vare detta bidrag går hela mitt liv nu i moll allt känns så färglöst – som deras klänningar.

Betyg: 0 v 5.

Slutplacering: 7 v 8.

3. The Moniker – I want to be Chirs Isak

Inledning med fiol, cello, visslande och guldmasker. Och ännu en deprimerande låt som fortsatte on and on and on and on. Suggestiv och sömning. Lite söndagskänsla (bakfyllekänsla), vilket också illustrerades av vad Daniel hade på sig: Något dött djur som väst, silkessärk och randiga pyjamasbyxor. Flera tonartshöjningar men det förbättrade ingenting.

Betyg: 0 v 5.

Slutplacering: 8 v 8.

4. Afro-Dite – The Boy can Dance

Varför presenterades de som discodrottningar? För tio år sedan, när de slog igenom med en låt (och någon till som endast P4 spelade) hade discon varit död i 25 år. Och in sprätte "discodrottningarna" och det ryckte verkligen i deras spastiska ben och de vevade med armarna (säkert för att hålla balansen) och jag var livrädd för att tre höfter skulle krackelera. Nåja, de vevade i takt till musiken även de inte sinsemellan var särskilt samspelade. Låten var en repris av Never let it go och jag imponerades inte. Inte ens av att vi äntligen åter fick höra lite upptempo. Trots färgglada och urkorta paljettklänningar och siden, så kändes det väldigt 2002. Nakenchocken förbyttes till äckelchock.

Betyg: 1 v 5.

Slutplacering: 5 v 8.

5. Dead by April – Mystery

De hårda grabbarna med rakade armhålor! Läser att growling är ett g(l)utturalt ljud, och då tycker jag mig se ett samband med ordet gluteus som icke-medicinskt kan översättas med rövballes. Skit som skit. Jag hörde aldrig något som kan beskrivas som hårdrock, detta var mespop. Pressad sång och lite falsksång till en enkel liten melodi som blandades med rövballevrål. Att det rörde sig om mjukisar bevisades av att sångaren vid flera tillfällen gjorde "fingerhjärtan". Så coolt! Not!

Betyg: 0 av 5.

Slutplacering: Globen – final.

6. Marie Serneholt – Salt and Pepper

Och här hittade vi Agnes numera urblekta guldpaljettskroppsstrumpa (långt ord, egenpåhitt). Man ska inte ha tajt kroppsstrumpa om man inte har kropp därefter. Och man bör också göra något med att man har en sådan dräkt på sig, typ röra på sig. Guldpaljetter glittrar bara om man rör på sig. Lite fingerknäpp duger inte. Bäst var annars versen som var en direkt plankning av Puttin' on the Ritz. Nej, här var inget att kåta ner sig över. Och så vill jag upplysa Marie om att hjärtat sitter på vänster sida. Hur mycket du än smekte dig på höger bröst när du sjöng "heart goes boom", så ändrar det inte anatomin.

Betyg: 1 av 5.

Slutplacering: 6 av 8.

7. Thorsten Flinck och Revolutionsorkestern – Jag reser mig igen

Efter att ha sett släktforskningsprogrammet med Thorsten, så beundrar jag hans *awkwardness*. Jag gillade faktiskt låten och enkelheten, samt den känsla och urkaft Thorsten visade. Det jag kanske inte gillade så mycket var undertonen av klasskamp även om texten aldrig uttryckte något sådant. Och så fick jag lite Dramatenångest. Så pretentiöst! Och så kändes det lite jobbigt att Thorsten gick barfota på scengolvet, men mer om det i nästa bidrag...

Betyg: 3 av 5.

Slutplacering: Andra chansen.

8. Loreen – Euphoria

Riktig dance! Äntligen något bra! Det här kommer jag att ha på repeat i ett par år. Dock tycker jag att Loreen fortfarande i versen mumlar lite väl mycket (artikulera människa, artikulera!). Bäst med låten var att där var en tydlig vers som urskiljde sig från refrängen, och ändå smälte de båda bra ihop. Som vanligt (om man ser till förra årets bidrag) krälade Loreen runt och drogs fram och tillbaka av en dansare. Också Loreen var barfota, så jag hoppas inte Thorsten har fotvårtor. Då riskerar Loreen också att få fotvårtor på händerna så som hon krälade runt. Och dansaren kommer att få fotvårtor i ansiktet. Ja, dansaren. Han kom insmygandes, kramade Loreen bakifrån, vilket var på gränsen till övervåld. Men Loreen hämnades genom att klättra upp på dansarens (Jordan?) rygg där hon gav honom en kameltå i nacken så att han föll "död" ner på golvet (varav fotvårtor i ansiktet).

Betyg: 4½ av 5.

Slutplacering: Globen – final.

Placeringarna blev som jag trodde, bortsett från att jag hoppades på att Sean Banan skulle bytt plats med Dead by April.

Övrigt:

- Måste man visa publiken så ofta? De blir så upphetsade av att se sig själv i bild. Och allt detta viftande med ballonger. Usch.
- Humorn saknades i programmet. Var tanken "haha" när man påstod att Lill-Babs utövade growling? Eller att det var tvåra kast när man tackade för Serneholt för att gå över till Flinck? Var snuskuppen rolig? Gina med påklistrad portionssnus på halsen var bara... Nej, jag orkar inte. Och att Sean Banan var "den frivilliga monarken" var också något jag vill glömma.
- Mellanakten "Hela Sveriges fest" där programledartrion sjöng *Inte bara bögmarnas fest*, var ett lågvattenmärke och direkt pinsam. Gay, straight, sexuella preferenser är väl inte sånt jag kallar för underhållning.
- Mellanakten där Helena Bergström gråter över de utröstade var förutsägbart och inte heller särskilt roligt.
- Mellanakten där Helena Bergström spelar tv-tittare hemma i tv-soffan var också totalt meningslöst. Och Helena som man i fatsuit? Nej, hon blir inte bättre skåderspelerska av att man klär ut henne och nedvärderar sina tittare.
- Mellanakten med The Soundtracks of our lifes (varför stavas man det inte lives?) inleddes med förklaring om Tredje chansen med tidigare års utröstade låtar. Vem bryr sig?!

Vecka ett av sex avklarade. Hur i helvete ska jag orka titta?

Category: [Musik](#), [Omvärldsbevakning](#), [Schlagermassaker](#), [Vardagsblogg](#) /

Blodskvätteri

[4 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

I morgon.

Category: [Schlagermassaker](#) /

Alltid redo

[3 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / [3 comments](#) / [Edit](#)

Årets första semla slank ner. Ingen höjdare, en besvikelse – den var så ordinär och torr.

Jobba har jag visst också hunnit med i dag. Minnesvärt blev det först i kväll när jag fick en ordentlig biverkning av helvetesmedicineringen. Nära midnatt och först nu känner jag mig så normal att jag kan gå och lägga mig.

Den stora frågan är om jag ska orka med en schlagermassaker i morgon. Trots allt är det en tradition. Jag kan ju börja med att värma upp genom att kritisera Madonnas nya singel. Högst ordinär, men jag irriterar mig nog mer på henne som person. Den kvinnliga motsvarigheten till ful gubbe som blottar sig i lekparken. Nej, det är inte meningen att jag ska vara snäll eller erkänna min beundran – här ska slaktas! Jag är nog redo inför schlagen...

Category: [Blogg](#), [Kampen](#), [Medicinering](#), [Multipel skleros \(ms\)](#), [Musik](#), [Vardagsblogg](#) /

Jag har ett problem

[2 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Ännu en dag där jag inte kan åtge dagen som varit. Jag har försökt att i minnet återkonstruera dagen, men det är omöjligt. Jag kommer nämligen inte riktigt ihåg vad jag gjorde de timmar som sammanband mina möten. Av någon märklig anledning så går tiden utan att jag noterar vad jag egentligen gör.

Däremot så har jag blivit tipsad om att skriva ner alla måsten som jag ska göra. Jag har vid något tillfälle försökt, senast i somras. Men det blir oöverskådligt och listan växer snabbare än jag hinner beta av den. Och hur ska jag skriva upp allt som ska göras? I block, på ett papper, ett dokument i datorn, i min mobil, eller vad? Är det något väldigt viktigt så brukar jag mejla mig själv på jobbet. I vilket fall som helst tycker jag att detta låter som ett bra tillfälle att införskaffa sig någon ny teknik (iPad?) och där jag kan skriva mina listor. Nej, kanske inte. Postit-lappar förgyller också mitt skrivbord.

Alltså, jag vet inte! På något strukturerat sätt borde jag anteckna vad jag ska göra, för att sedan också bocka av. Men det är inte så enkelt. Trots allt försöker jag lägga alla måsten på minnet istället. Och kanske det slår ut min minneskapacitet och att det är anledningen till att jag inte minns dagen. Eller också är det ett symtom på att jag håller på att gå in i väggen och bli utbränd.

Jag satte mig nu vid datorn för att påbörja en sådan där lista. Tyvärr glömde jag på vägen vad det var jag skulle skriva ner.

Category: [Vardagslogg](#) /

Med eller utan

[1 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / [3 comments](#) / [Edit](#)

Med tanke på hur jag avslutade förra inlägget:

Rubrik i [GP](#): Drogpåverkad sköterska avskedad.

”

[...] har avskedats med ☐medelbar verkan sedan det uppdagats att han varit påverkad av cannabis under arbete med patienter.

”

Ojdå! Tur att jag inte är sköterska eller arbetar med patienter. Eller, ännu bättre – jag är aldrig påverkad av cannabis. Än. För jag kommer att få cannabis i en eller annan form, förr eller senare, även om det är medicinsk cannabis. Men jag har andra anledningar till att vara orolig.

Under måndagen och tisdagen tog jag narkotikaklassificerat läkemedel som egentligen mer är ett dopningspreparat (modafinil/Modiodal) som används primärt mot narkolepsi. Jag har det ordinerat för att uthärda och motarbeta fatigue (extrem trötthet) som är ett välkänt ms-problem. Men det får absolut folk att undra vad det egentligen är med mig!

När jag nu arbetade måndag och tisdag, och tagit min medicinering, så tror man att jag är påverkad. Nej, jag är inte påverkad. Jag uppnår istället det som är mitt normalstillstånd om jag inte haft ms. Jag är väldigt yvig, skämtsam, skrattar, aktiv och energisk, springer (sic!) och det utan kryckan. Jag är ett yrväder, väldigt social, pratglad, pratar omkull folk och man blir inte av med mig. Och så pratar jag i 120 och gör tvåra kast i diskussioner så ingen hänger med. Jag är organiserat kaos, kan man väl säga. Och jag uppfattas som hög som ett hus. Anledning:

Oftast tar jag inte min medicinering eftersom det gör att jag överanstränger mig, känner inte mina begränsningar som ms givit mig. Jag kraschar helt enkelt.

Batterierna tvärdör. Efter att jag varit vaken ett par dygn. För det är bieffekten av att stå på medicineringen.

Så hurdan är jag utan medicinerings? Bilden av mig grundas på att jag inte står på medicinerings. Skillnaden är markant. Jag upplevs som:

- Tyst.
- Stillsam (rör mig inte, går med svårighet, använder krycka).
- Asocial.
- Butter.
- Höjer aldrig blicken, ser inte folk i ögonen, hälsar inte.
- Kan inte fullfölja ett samtal då jag tappar tråden och inte kan tänka.
- Glömsk, förvirrad och disträ.

Ms gör väldigt mycket. Medicinerings gör också väldigt mycket. Frågan är vilket som är att föredra? Samtidigt som punkterna (ovan) är kända klagomål på mig, så tror jag att man blir skrämnd när jag genom medicinerings är "normal". Själv kan jag inte styra något av det, det är antingen eller. Mellanlägen finns inte.

Just detta känns lite osäkert, att man inte vet vilka idéer som kan dyka upp där man vill bli av med mig baserat på... ja, på vad som helst av ovan egentligen. Att jag medicinerar mot trötthet med ett läkemedel som är narkotikaklassificerat kan ställa till med problem även om jag har det ordinerat och utskrivet av läkare. Till exempel är jag inte välkommen på gym p.g.a. medicinerings som är ett dopningspreparat. Vilket också är märkligt och en annan historia.

Frågan är då vad som händer om jag får cannabis? Kanske jag inte kan jämföra mig med artikelns cannabispåverkade sköterska, men ibland är principer just principer. Och jag vet inte vilka rättigheter eller skydd jag har i arbetslivet när sjukdom kräver att man ska ta läkemedel som kan väcka anstöt. Särskilt som jag också blir personlighetsförändrad av medicinerings, även om det är utan medicinerings som man får se "den jag inte är".

Nåja. Jag är inte där än, där min medicinerings ifrågasatts (bara mitt beteende).

Category: [Hälsa- och sjukvård](#), [Kampen](#), [Medicinerings](#), [Multipel skleros \(ms\)](#), [Omvärldsbevakning](#), [Vardagsblogg](#) /

2012-02-01

[1 februari, 2012](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Vilodagen är veckans mest slitsamma dag. Det är då jag ska springa ut och in, fixa ärenden, gå till psykolog (fysisk smärthantering), få hjälp i mitt hem (hemtjänsten) och så vidare. Snart är jag nog klar med psykologen (tio sessioner tillåts) och kanske min styrka också återkommer lagom tills snö och is är borta så jag själv kan gå till mataffären. Först då kanske min vilodag blir till det som den är tänkt till – återhämtning.

Det som är så typiskt är att jag i dag inte tog min uppiggande knarktablett. Visst, smärtan försvann igen, men istället är jag så trött (förutom slitsam vilodag) att jag inte kan fokusera blicken. Dubbelseende, dimsyn, yrsel. Också detta är slitsamt att kastas mellan. Antingen får jag välja smärtfrihet och extrem utmattning, eller svår smärta och energisk, piggt och vaken.

Eftersom min medicinerings slår ut vartannat, så ska jag nu skriva en egenremiss till smärtkliniken (får ingen doktor till att göra det). Jag har läst på fakta och sett att jag i vilket fall som helst har fel smärtlindring. Och jag kan formulera en remiss bäst själv (bättre än läkare åtminstone, för jag känner engagemang för mig själv). Bästa är att

vårdgarantin gäller, så jag måste träffa en smärtiläkare inom tre månader. Och tre månader är ingen tid när man haft smärta i sju månader.

Cannabis, here I come!

Category: [Byråkrati](#), [Hälsa- och sjukvård](#), [Hälsohistoria](#), [Kampen](#), [Medicinering](#), [Multipel skleros \(ms\)](#), [Vardagsblogg](#) /

Place your Footer Content here

Wordpress Theme by ThemeZee